

Становище

за дисертацията на Борис Пламенов Боев

на тема „Студентските организации и движения в България (1931 – 1939)“

за присъждане на образователната и научна степен

„доктор по история“

от доц. д-р Тодор Попнеделев, преподавател в Катедра „История на България“, Исторически факултет на СУ „Св. Климент Охридски“

Познавам докторанта Борис Боев от студент. Оттогава той проявяваше интерес към социалните и корпоративни движения в българското общество преди Втората световна война. Именно затова избраната от него дисертационна тема показва задълбочаващия му се интерес по проблематиката.

Въпросът за студентските организации и движения в България във времето 1931–1939 г. е важен не само с оглед разкриването на историята на Университета, но и като отразяващ и допълващ картината на българската политическа, социална и духовна действителност в предвоенния период.

Авторът е определил като цел на труда си да представи разнообразни форми на студентска активност и „по-специално – студентските организации и широките студентски обединения („движения“) в тяхната цялостност и поотделно, да определи тяхното влияние и значимост през различните етапи на общественно-политическото развитие на България през 30-те години на XX век“.

Изследването, което Борис Боев представя за защита, обхваща 201 стр. (без библиографията), също приложение и извори. Структурирано е в увод и две глави, със съответни параграфи.

В уводната част авторът ясно е представил значимостта на темата за българската история, както и целите на своето изследване, хронологическия му обхват. Изложил е изворите и е защитил структурата на труда си.

В глава първа „Студентските организации и движения по време на управлението на Народния блок (1931–1934)”, която се състои от девет параграфа, Б. Боев логично хронологически е представил развитието на студентските движения и организации у нас и в чужбина още преди създаването на Алма матер до интересувания го период. Тук докторантът, с необходимата документална изчерпателност, е анализирал пъстротата на студентските инициативи и действия, често повлияни от националната кауза и политическото развитие на държавата.

Втора глава „Студентските организации и движения през 1934 –1939 г.“ обхваща седем параграфа и представлява същността на изследването. В нея авторът, на фона на вътрешното и външнополитическото развитие на страната, прави анализ на същността, развитието и действията на студентските организации, техните контакти (от различно естество), борбите за надмощие и реално влияние. Ясно е засегнат и въпросът за намесата на политическите партии в студентските организации. В тази глава Борис Боев съвестно е изследвал реалната тежест на отделните студентски организации, а също промените в тяхната дейност под влиянието на редица обективни и субективни фактори.

В заключението докторантът концентрирано е представил изводите от изследването си.

Добро впечатление прави и авторефератът, приложен за конкурса.

Настоящата работа би спечелила, ако докторантът беше дал определение на понятието „студенти-националисти“ и каква натовареност носи то – семантична, политическа, идеологическа.

Какво означава фашизъм, какви са проявленията му в България, на власт ли е през този период? Още нещо – доколко студентските движения изразяват исканията на партии, на управляващите или са самостоятелни? Отговорът на тези въпроси ще позволи на докторанта да затвърди обективността на своето изследване, каквато е целта на всяка научна разработка.

Независимо от споменатите бележки, считам, че дисертацията на Борис Боев отговаря на изискванията за присъждане на образователната и научна степен „доктор по история“.

07.04. 2017 г.

София

доц. д-р Тодор Попнеделев